

{gallery}2011_12/informacje/02_bard{/gallery}

Moka - Malarstwo

Moka Szymankiewicz - jedna z najbardziej pozytywnie nastawionych osób... Choć czasem przeżywa trudne chwile, zawsze odnajduje „światło”, które daje jej siłę do działania. Jej obrazy kipią energią i bezwarunkową empatią, są nasycone kolorem i kontrastem. Moka jest artystką, która w swoim działaniu nie ukrywa wrażliwości i otwartości, nie boi się krytyki i chętnie podejmuje kontrowersyjne tematy. Jej dzieła zmuszają do refleksji, często burzliwej, ale to wynika z głębokiego przekazu jej charakteru. Brzydzi się głupotą ludzką i negacja tego stanu zdecydowanie porusza ją do działania. Każdy z jej obrazów symbolizuje jakiś stan emocjonalny. Artystka nie potrzebuje konkretnych kształtów w celu nadania określonego obrazu. Jej bohaterem jest człowiek i jego „wnętrze”, często mocno karykaturalne. Zapraszam do wspólnego przeżywania.

Bart - Fotografia

Bart Brzmi znakomicie. Biorę w ciemno. Pewnie Francuz. Może Kanadyjczyk. Nie Artysta. Nie. Pod żadnym pozorem! - Artystą się bywa. Jeżeli będę nim trzy razy w życiu, będzie świetnie... - mawia. O dziwo doskonałą polszczyzną. Rzemieślnik. To słowo niesie zdecydowanie lepsze konotacje. Rzemiosło, fach, profesja - fotografia. Fotograf, fotografik... Stylista wizerunku bytów analogowo, bądź cyfrowo uwiecznionych. Nomenklatura to środek zapobiegawczy służący redukcji świadomości własnej niekompetencji, braku doświadczenia, braku umiejętności. Klasyczne wyparcie. Po co? No właśnie. Zatem fotografik. Operator. Także. Zaiste. A jakże. Człowiek z głębokiej prowincji - niech żyje stereotypowe wartościowanie. Czymże jest Wrocław wobec wieczności, czym wobec ogromu Świata? Niczym. I wszystkim zarazem. Tam wychowany. Ukształtowany. Wstępnie. Życiorys jak każdy inny. Jak każdy inny odmienny od pozostałych. Roczniak Stanu Wojennego. Podstawówka, ogólniak, kilka kierunków studiów, AFA. Do Poznania - niekoniecznie łodzią. Transport wodny w tym kraju leży. Tam Wyższe Studium Fotografii na tamtejszym ASP. Dziekanat, numer indeksu, PESEL, nazwisko panieńskie matki - życie. Jeszcze NIP. Tymczasowo stąd, co dalej, czas pokaże. Dorobek niemały. Foto Euro drama 2004. Twórca, kreator, stwórcy. Minister

Jarosław Duda - oficjalny fotograf - autograf, pieczętka i pokwitowanie. Ulica, teatr, człowiek - człowiek na ulicy Teatralnej - teatr uliczny - ludzie ulicy - ulica człowieczeństwa - specjalizacja fotografia teatralna, kreatywna, portretowa oraz, zapewne ciężko się domyślić, street foto. Ostatnio kampania billboardowa skończona.

Zawodowo - wolny strzelec - prywatnie nie koniecznie. Imprezy towarzyszące - w rozwoju zawodowym naturalnie - Teatr Ad Spectatores we Wrocławiu, Teatr Polski we Wrocławiu. Instytut Teatralny w Warszawie, teatr 24 w Warszawie, PFRON W Warszawie - zadyszka. Znani, niekoniecznie lubiani, za swój dorobek jednak doceniani, licznie z Bartem współpracowali. Wstęp - rymowanka, lista - litania. Ilczuk Anna, Masztalski Maciej, Kopka Krzysztof, Dżemidok Łukasz - kolejność roli pozbawiona. Portretowani/portretowane Duda Jarosław - postać znamienita, Kucińska Agata, Wielewicz Michał, Zakrzewski Piotr, Firlet Bartłomiej, Kała Izabela - nazwiska obco brzmiące na początku i na końcu - stara zasada mediów. Cenzuralnie rzecz ujmując - uderzyć - brzmi nieswojo - i odpuścić. Niekończąca się opowieść - rozstrzygnięcia brak. A co przyniesie nowy dzień? Kolejne mordercze zlecenie. Doba przedłużona do czterdziestu ośmiu godzin w celu wstępnego ogarnięcia tematu. Życie osobiste - redukcja do minimum, by nie rzecz do absurdu. Życie Barta. Oksymoron. CD Zapewne.

Muzeum Regionalne w Jarocinie Skarbczyk - Park 1 63 - 200 Jarocin tel. 62 747 88 03